

Чика Фјодор, пас и мачак, Едуард Успенски
Фјодорове авантуре

Роман "Чика Фјодор, пас и мачка" прати причу о дечаку Фјодору, који, због љубави према животињама, одлучује да напусти кућу након што му мама постави услов да изабере између ње и његовог мачка. Тата је био на Фјодоровој страни, а мама је била превише тврдоглава да би попустила (по мало ме подсећа на моју маму). Тата није имао избора и изабрао је маму уместо мачка. Када је мама истерала своје и забранила му да задржи мачка у стану он налази напуштену кућу у селу Јоргутовац у коју се усељава (нисам сигурна колико је баш било паметно уселити се у напуштену кућу – шта ако се власници ипак врате?).

Иако мислим да је и Фјодор тврдоглав као и његова мама, многе ствари су ми се допале код њега. Свидело ми се колико је способан и самосталан, што је са четири године знао да чита, а са шест је знао сам себи да спреми да једе. Баш зато га и зову чика Фјодор а ако је он само дечак. Свиђа ми се и то колико воли животиње. Ту је много сличан мени. Ја исто волим све животиње – мачке, псе, папагаје, зечеве - ма једном речју све. Додуше, за разлику од Фјодора имам велико двориште, а не стан и места и за пса и за папагаја.

Фјодор је веома маштовит. Занимљиво ми је како је дао надимак Морнаревић свом мачку, као и авантуре које је са њим доживео. Посебно ми је било занимљиво када је са мачком Морнаревићем и псом Шариком тражио закопано благо.

Лик поштар Пећкина ми се у почетку није допао јер није био љубазан према чика Фјодору, али када је обавестио његове родитеље да је Фјодор болестан схватила сам да он није лош. Родитељи су дошли по њега и успели да му објасне да је он ипак мали да би живео сам, а да је животињама место напољу, а не у стану. Тако се Фјодор на крају вратио кући са родитељима, а његови животињски другари су остали на селу где ће их он стално обилазити.

Гомила забавних и неочекиваних догађаја на које су наилазили Фјодор и дружина показују колико су животиње и кућни љубимци значајни за срећно детињство. Књигу треба да прочита свако дете које воли животиње, али и оно које их не воли, како би схватили колико су оне значајне и колико могу да буду добри пријатељи.

Сунчица Калајџић, III₁
ОШ „Никола Тесла“, Скела

Сунчица Калајџић, III₁
ОШ „Никола Тесла“, Скела

Марија Анђелић
064/8948513
marijaandjelic744@gmail.com

2

